Dışarıda Sis Vardı

— *Canan D Onuş* · 22 Eylül 2009

Göz gözü görmüyordu, dışarıda sis vardı.
Asıktı kadının yüzü,
Eskiden olsa görürdüm diyordu
Hiç olmazsa adanın ışıklarını.

Dağılıverdi sıkıntıları, gelince gençliği aklına birden
Yüzünü tatlı bir tebessüm sardı ...
Bir evin bir kızı, yediğini önünde yemediği ardında
Kendini dünyanın merkezi sanırdı Baba ocağında.
Takılmaz gördüklerine, kendi yaratırdı modasını
Ayağında halhal, yüzükle donatırdı bütün parmaklarını.
Müzik biricik aşkıydı, dans etmeden duramaz,
Teybini hiç yanından ayırmazdı.
Deli dolu idi ne güzel o günlerde,
Farklıydı çizgisi, kahkahaları sokağa taşardı.

Beş sene uzaktaki bir gence aşık oldu
Sevdasını;
Kimi zaman platonik, bazen gerçekten yaşıyordu.
Yüzünde açan gülleri ise,
Mektuplarını getiren postacı görüyordu.
Evleneceklerdi, yürekten verilmiş sözleri vardı.
Zaten gelen son mektubunda da
Benimle evlenirmisin yazılıydı.
Hemen sarıldı kaleme kağıda cevap olsun diye
Doldurdu bütün mektubu binlerce evet ile.

İşte bu mektuptu son olan,
Ardında kocaman bir boşluk,
Şimdi artık hiç izi bile kalmayan ...
Kadermiş dedi geçti, uykusu ağır bastı
Yüzünde bir farklı tebessüm uykuya daldı ....
Göz gözü görmüyordu, Dışarıda sis vardı ...

Canan Onuş_2008_İst.